

Sygn. akt VI Ka 435/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: stażysta Joanna Deręgowska

przy udziale przedstawiciela Naczelnika Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Olsztynie Piotra Szczudlińskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2021 r. w Elblągu sprawy

1) B. S. (1) s. W. i H. ur. (...) w O.

oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 kks w zb.z art. 107d kks w zw. z art. 7 § 1 kks

2) W. J. (1) s. Z. i B. ur. (...) w m. P.

oskarżonego o czyn z art. 109 kks

3) K. M. (1) c. G. i K. ur.(...) w O.

oskarżonej o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 11 sierpnia 2020 r. sygn. akt II K 708/18

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w pkt. I i III w ten sposób, że eliminuje z opisu czynów przypisanych B. S. (1) i K. M. (1) urządzenie gier hazardowych z wykorzystaniem urządzenia T. (...) nr (...),

b) w pkt. IV w ten sposób, że eliminuje z dowodów rzeczowych podlegających przepadkowi urządzenie T. (...) nr (...),

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonych B. S. (1), W. J. (1) i K. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa po 1/3 kosztów postępowania odwoławczego od każdego z nich, przy czym zwalnia ich od ponoszenia opłat.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 435/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie z 11 sierpnia 2020r. w spr. II K 708/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obrazy przepisów postępowania, jeżeli mogła mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie stwierdził by doszło do zarzucanej obrazy przepisów postępowania i to w stopniu, który miałby wpływ na treść orzeczenia.</p> <p>Nie doszło do naruszenia przepisów postępowania wskazanego w pkt. I apelacji obrońcy B. S. tj. nie doszło w niniejszej sprawie do naruszenia art.424 kpk w zw. z art. 6 kpk, art. 99a§1i2 kpk, art. 410 kpk i przepisów art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz art.6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z uwagi na sporządzenie</p>		

uzasadnienia zaskarżonego wyroku na formularzu. Niniejsza sprawa nie jest bowiem sprawą obszerną czy skomplikowaną jak sprawy przywołane w uzasadnieniu zarzutu naruszenia ww przepisów, gdy sprawa dot. zabójstwa (jak w spr. II AKa 64/20 SA w Gdańsku) czy osoby cudzoziemca (jak w spr. III K 566/19 SR w Bydgoszczy). Należy też zauważyć, że oskarżonych w sprawie reprezentowali obrońcy z wyboru i to oni sporządzili apelacje, przy czym w apelacjach nie wykazali by sporządzenie uzasadnienia na formularzu utrudniło im w realiach niniejszej sprawy sformułowanie zarzutów apelacyjnych czy zrozumienie argumentów którymi kierował się sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok i w takim stopniu by uniemożliwiało to sporządzenie środków odwoławczych. Nadto cytowany wyrok SN z 11 sierpnia 2020r. w spr. I KA 1/20 dotyczy nie formy sporządzenia uzasadnienia sądu I instancji tylko formy sporządzenia pisemnego uzasadnienia sądu odwoławczego, przy czym wskazuje na potrzebę przeprowadzenia w konkretnej sprawie oceny czy można sporządzić uzasadnienie wyroku na formularzu czy w innej formie uwzględniając potrzebę zagwarantowania stronie prawa do rzetelnego procesu, a nie przesądza o tym, że w każdej sprawie uzasadnienie sporządzone na formularzu prowadzi do obrazy przepisów postępowania. Analiza zaś uzasadnienia zarzutu naruszenia art. 424kpk i innych na tle sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego wyroku na formularzu, zawarta w apelacji obrońcy B. S., praktycznie poza przywołaniem poglądów z ww judykatów, nie wskazywała konkretnych powodów dla których

uzasadnienie wyroku na formularzu w niniejszej sprawie miało uniemożliwić kontrolę zaskarżonego wyroku.

Podkreślić tu także należy, że niespełnienie wymogów z art. 424 kpk nie może stanowić samodzielnej podstawy zmiany lub uchylecia wyroku, a braki w zakresie elementów składowych uzasadnienia wyroku tylko wówczas uzasadniają jego uchYLECIE, gdy prowadzą do wniosku, że sąd pierwszej instancji nieprawidłowo wydał wyrok (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2010 r., IV KK 315/10, LEX nr 653737). W niniejszej sprawie takiego wniosku co do zasady sformułować nie można, co czyni także ten zarzut niezasadnym. Ponadto skoro pisemne uzasadnienie wyroku jest sporządzone po tym jak wyrok zapadł, to nawet stwierdzenie naruszenia art. 424 kpk nie stanowi o wykazaniu względnej przyczyny odwoławczej z art. 438 pkt.2 kpk tj. takiej obrazy przepisu postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku.

Natomiast to, że skarżący zakwestionował przywołane za pisemnym uzasadnieniem sporządzonym na formularzu ustalenia faktyczne, które stanowiły podstawę przypisanego oskarżonemu B. S. czynu zakwalifikowanego z art. 107§1kks w zb. z art. 107d kks w zw. z art. 7§1kks, nie może być rozpatrywane w kategoriach argumentu za wykazaniem naruszenia ww przepisów z pkt. I apelacji obrońcy B. S. a dot. sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku na formularzu, a stanowi argument dla postawionego zarzutu z pkt.

II apelacji tj. zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, co zostanie omówione przy okazji rozważań dot. tego zarzutu.

Nie można też było stwierdzić w realiach rozpoznawanej sprawy by doszło do obrazy przepisów art. 2§2kpk, art. 7 kpk, art. 5 kpk, art. 410 kpk w zw. z art. 113§1kks. i to w stopniu, który miałby wpływ na treść orzeczenia.

Sąd I instancji – w ocenie skarżących- miał dopuścić się obrazy przepisów prawa procesowego, a także błędu w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie tezy, że oskarżeni popełnili przypisane im czyny na podstawie- niesłusznie wg skarżących- uznanych za wiarygodne dowodów obciążających oskarżonych. Jednak wymowa całego zebranego materiału dowodowego przekonuje, że zarzuty obrońców oskarżonych, oparte tylko o pewne wybrane dowody czy ich fragmenty, nie mogły doprowadzić do wzruszenia zaskarżonego wyroku skazującego.

Nie można było przyjąć, że dopuszczono się obrazy art. 5§2 kpk wskazanej w apelacji obrońcy W. J.. Bowiem nie można zasadnie stawiać zarzutu obrazy art. 5 kpk, podnosząc wątpliwości strony co treści ustaleń faktycznych, które były podstawą przypisanego W. J. czynu. Dla oceny bowiem, czy nie została naruszona zasada domniemania niewinności czy zasada in dubio pro reo, nie są miarodajne tego rodzaju wątpliwości, które zgłasza strona, a jedynie to, czy orzekający w sprawie sąd rzeczywiście powziął wątpliwości co do winy oskarżonego, a następnie rozstrzygnął je na jego niekorzyść, względnie to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy

wątpliwości takie powinien był powziąć. W szczególności nie można uznać za wykazanie naruszenia art. 5§2kpk tym, że gdy pewne ustalenia faktyczne zależne są od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, czy też na przykład dania wiary lub odmówienia wiary wyjaśnieniom oskarżonego z określonej fazy postępowania karnego lub zeznaniom świadków, opiniom biegłych, nie można mówić o naruszeniu pewnych zasad ogólnych- w tym art. 2, 4 czy 5§2 kpk, a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów rozstrzygane mogą być jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobody ocen, wynikającej z treści art. 7 kpk, lub też ewentualnie przekroczenia przez sąd tych granic i wkroczenia w sferę dowolności ocen.

W realiach niniejszej sprawy odwoławczej nie sposób zasadnie utrzymywać, iż sąd I instancji naruszył dyrektywę art. 5 kpk.

Ponadto sąd odwoławczy zgadza się z poglądem zawartym w komentarzu do art. 438 kpk autorstwa D.Świeckiego (Lex 2020), iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że nie można łącznie postawić zarzutu naruszenia art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk. Jeżeli bowiem skarżący kwestionuje ocenę dowodów co do ich wiarygodności, to takiej sytuacji dotyczy nie art. 5 § 2 kpk, lecz art. 7. Natomiast gdy skarżący podważa prawidłowość ustaleń faktycznych wynikających z oceny dowodów – w sytuacji gdy sąd powziął wątpliwości, ale rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo gdy takich wątpliwości nie miał, choć powinien je powziąć, skoro po

dokonaniu oceny dowodów nie miał podstaw do odrzucenia korzystnej dla oskarżonego wersji zdarzenia – należy postawić zarzut naruszenia art. 5 § 2 kpk. A w niniejszej sprawie postawiono w apelacji oba te zarzuty.

Nie można też przyjąć - po rozważeniu argumentów z apelacji - by doszło do naruszenia art. 7 kpk. W szczególności do wysunięcia takiego twierdzenia dalece niewystarczające jest to, że przyjęte przez sąd I instancji założenia dowodowe nie odpowiadają preferencjom skarżących wyrok. Bowiem przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 kpk, jeżeli tylko jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonych, a nadto jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Skarżący, odwołując się tylko do wymowy określonych dowodów, które ocenili inaczej niż sąd I instancji, powołując się tylko na pewne wybrane okoliczności lub swoje wnioski, nie wykazali w skardze apelacyjnej, aby którykolwiek z powyższych warunków nie został w wyroku sądu orzekającego dotrzymany, a zatem także i zarzut obrazy art. 7 kpk nie mógł w realiach niniejszej sprawy się ostać, a w konsekwencji, co postulowali obrońcy oskarżonych, skutkować uniewinnieniem lub przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Trzeba zatem wskazać, iż to, że w niniejszej sprawie sąd orzekający ocenił

poszczególne dowody pod kątem ich wiarygodności nie w taki sposób, jak życzyliby sobie tego skarżący, wcale jeszcze nie oznacza, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguł wyrażonych w art. 7 kpk .

Co do naruszenie art. 2 § 2 kpk , to ma on charakter gwarancji procesowych, przy czym i ten przepis sam w sobie nie może stanowić podstawy apelacji. Przestrzeganie zasad procesu karnego z części wstępnej Kodeksu postępowania karnego jest bowiem gwarantowane w przepisach szczegółowych i dopiero wskazanie naruszenia innych konkretnych, szczegółowych przepisów może uzasadniać zarzut apelacyjny. Stąd samo powołanie się na naruszenie art. 2§2kpk nie podlegało uwzględnieniu.

Nie doszło też do naruszenia art. 410 kpk, skoro sąd I instancji ujawnił w toku rozprawy całokształt okoliczności sprawy; natomiast to, że z ujawnionych dowodów i okoliczności wywiódł inne wnioski w zakresie winy oskarżonych w popełnieniu przypisanych im czynów niż skarżący, nawet gdy nie omówił szczegółowo pewnych dowodów w pisemnym uzasadnieniu wyroku sporządzonym na formularzu, to nie mogło służyć do wykazania obrazy tego przepisu i to takiej, która miała wpływ na treść orzeczenia.

Bowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci m.in. zeznań funkcjonariuszy celnych, wyników kontroli z 31.08.2017r. w barze w O., dokumentacji fotograficznej i zapisu z eksperymentu (z którego wcale nie wynika – wbrew sugestii obrońcy tego oskarżonego z apelacji- by zachowanie W. J. w czasie

eksperymentu było wymuszone przez funkcjonariuszy), protokołu z eksperymentu, protokołu przeszukania lokalu, opinii biegłych, a w szczególności biegłego M. G. czy pierwszych wyjaśnień W. J. we wzajemnym powiązaniu nie budzi wątpliwości co do naruszenia przez oskarżonych przepisów ugh, a w konsekwencji popełnienia przestępstw z art. 107§1kks .

Bowiem 31 sierpnia 2017r. grupa funkcjonariuszy celnych dokonała kontroli lokalu (...) przy ul. (...) w O. i ujawniła osobę grającą w gry o charakterze losowo-komercyjnych ze strony (...) na urządzeniu (...) nr (...). W. J., gdy urządzenie to zalogowane na stronie (...) przekazała graczowi barmanka K. M., po tym jak gracz przekazał jej pieniądze na zakredytowanie gier. Eksperyment na tym urządzeniu, na którym w dniu kontroli grał W. J. i na którym była uruchomiona witryna (...) wyraźnie wskazuje na to, że licznik kredytu był uruchomiony i działał w trakcie gry, a wobec tego korzystanie z gier z tej strony wymagało niezerowego konta i gra miała charakter komercyjny (co przeczy tezie obrońcy B. S. by nie wykazano odpatnego charakteru gry kontrolnej). Ponadto biegły M. G. zbadał zabezpieczone urządzenia, w tym i ww tablet m-ki S. i ustalił, że logi dotyczące wpłaty kwoty 100zł w dniu 31 sierpnia 2017r. o godz. 17:50 poprzedzały „odpalenie” przeglądarki na tym tablecie i załadowanie strony głównej (...) a następnie przejście do gry S. B. o godz. 17:54 w którą grał w momencie rozpoczęcia kontroli o godz. 18:00 oskarżony W. J..

Trzeba tu zaznaczyć, że mimo iż wpłata ww kwoty nie identyfikowała wprost urządzenia na którym można było grać w grę za tę kwotę, a W. J. wyjaśniał o kwocie 50zł

a nie 100zł, to skoro w czasie kontroli był w lokalu tylko jeden gracz i jeden uruchomiony tablet z grami, to wyraźnie wskazuje, że wpłata ww kwoty przez W. J. dot. zakredytowania gier na tablecie na którym w czasie gdy doszło do kontroli grał W. J., skoro rozpoczęcie gier jest uzależnione od wpłaty (wobec tego nie można też było stwierdzić naruszenia art. 7 kpk z apelacji obrońcy K. M. na tle dania wiary relacji W. J. o wpłacie w barze kwoty 50zł na poczet gry i dania wiary opinii biegłego M. G. we fragmencie opisującym logi dotyczące wpłaty kwoty 100zł w dniu 31 sierpnia 2017r. o godz. 17:50, które poprzedzały „odpalenie” przeglądarki na tablecie na którym grał w gry ze strony i4bet W. J.). A wobec tego nie można było też przyjąć, że W. J. grał w grę o charakterze niekomercyjnym, „wizualnym” skoro jej rozpoczęcie wymagało zakredytowania (a skoro nie zrobił tego W. J., bo nie mógł tego zrobić z poziomu tabletu a w lokalu była z obsługi tylko oskarżona K. M., za barem ujawniono laptop L. i telefon S. z logami wpłat, to w oczywisty sposób zrobiła ta ona, co przyznał w pierwszych wyjaśnieniach W. J. i co zasługuje na uwzględnienie jako wiarygodna okoliczność), a w trakcie jej przebiegu kwota ulegała zmianie.

Ponadto gracz nie miał wpływu na przebieg gry, stąd miała ona charakter losowy, co wynika z przeprowadzonego eksperymentu i opinii biegłych.

Natomiast późniejsze wyjaśnienia gracza, że po kontroli otrzymał zwrot 50 zł (a relacjonowanie, że miało to nastąpić po kontroli wyraźnie wskazuje na to, że użyto określenia czasu zwrotu pieniędzy,

który nie mógł zostać zweryfikowany innymi dowodami, przy czym jeżeli pieniądze miałyby być zwrócone, to dziwi że nie doszło do tego w czasie kontroli, gdy taką korzystną dla oskarżonych okoliczność mogliby potwierdzić funkcjonariusze celni) czy relacje, że kwota 50 zł stanowiła tylko podlegającą zwrotowi kaucję za „udostępnienia” tabletu stanowi tylko nieudolną próbę wykazania, że przekazana barmance przez gracza kwota pieniędzy nie służyła do zakredytowania gry na urządzeniu, gdy we wcześniejszych relacjach nikt takiej okoliczności nie podnosił, zaś z opinii biegłego M. G. wynikał sposób opłacenia gry na tablecie S. przed podjęciem gry przez W. J., a także stwierdzenie, że aby prowadzić grę należało posiadać na stronie (...) konto z niezerowym licznikiem punktów, do którego należało się zalogować (uwagi te dotyczyły też innych zbadanych urządzeń, za wyjątkiem laptopa T.), przy czym nie było możliwości doładowania punktów z poziomu tableta, gdyż odzyskana historia stron internetowych to wykluczała. A skoro sam W. J. czy inny klient baru otrzymując tablet sam nie mógł go zakredytować, to wyraźnie wskazuje na rolę osób z obsługi lokalu, w tym oskarżonej K. M. (1) w pomocnictwie do urządzania gier na urządzeniach. Należy też zauważyć, że K. M. nie kwestionowała tego, że w czasie czynu pracowała w ww lokalu w barze, a wobec tego dopuściła się przypisanego jej czynu w ustalonym czasie, gdy na urządzeniach zatrzymanych w czasie kontroli w dniu 31 sierpnia 2017r., które należały do spółki właściciela baru i pracodawcy oskarżonej tj. B. S. łączono się już z grami na stronie (...) od 19 maja 2017r. A w świetle doświadczenia życiowego skoro B. S. dysponował kilkoma

urządzeniami oferującymi dostęp do gier hazardowych, które należało zakredytować przez rozpoczęciem gier, to ujawnione odczyty z tych urządzeń dot. czasu pozwalają na logiczny wniosek, że B. S. nie uczynił tego na własny użytek, ale urządzając gry hazardowe na wielu urządzeniach, które udostępniał klientom baru, za pośrednictwem obsługi lokalu, w tym K. M.. Zresztą W. J. w pierwszych wyjaśnieniach wskazał na posiadane informacje o możliwości gier w tym lokalu, które w tym względzie powziął przed wizytą w barze w dniu 31 sierpnia 2017r., co logicznie potwierdza udział osób z baru (w tym K. M. i B. S.) w organizowaniu gier hazardowych przed datą kontroli z 31 sierpnia 2017r.

Trzeba też wyraźnie zaznaczyć, że brak było podstaw by uznać iż pierwsze wyjaśnienia były na oskarżonym W. J. wymuszone, zmanipulowane lub były autorstwa wyłącznie przesłuchującej go osoby. Zaprzeczyła temu przesłuchująca wówczas oskarżonego M. T., a na protokole przesłuchania W. J. widnieje jego podpis (bez uwag, że nie zgadza się on z zapisem w tym protokole). Trudno zaś zweryfikować zarzut obrony dot. tego, że zapisy z tego przesłuchania odbiegają od sposobu artykułowania zdań przez oskarżonego, przy odniesieniu się do wyjaśnień z rozprawy, gdy w protokole z rozprawy brak zapisów by kontakt z W. J. był utrudniony i gdy np. wyjaśnienia z rozprawy mogły być podyktowane przyjętą linią obrony, co mogło przelożyć się na problemy z jasnym i klarownym sformułowaniem odpowiedzi na pytania sądu dot. przyjętej linii obrony. Przede wszystkim jednak to pierwsze

wyjaśnienia W. J. wpisują się w wynik eksperymentu, są spójne z zeznaniami funkcjonariuszy celnych czy nagraniem z eksperymentu, nawet jeżeli nie widać na nagraniu osoby W. J., tylko słycać komentarz funkcjonariusza celnego, że pytany potwierdził skinieniem głowy w odpowiedzi na pytanie czy wygrana byłaby wypłacana w barze (co mylnie opisano w protokole oględzin płyty DVD+R04.04.2018r i zawartego na niej zapisu z eksperymentu z 31.08.2017r. w sposób sugerujący, że na nagraniu widać gest grającego)

Ujawnienie opinią biegłego M. G., że był na urządzeniach - tabletach marki S. wielokrotnie od 19 maja 2017r. do 31 sierpnia 2017r. uzyskiwany dostęp do witryny (...) przy wykorzystaniu kont dwóch różnych użytkowników i uruchamiane przez tą witrynę gier, z wykorzystaniem laptopa marki L. na którym ujawniono, że łączył się ze stroną (...) a także stwierdzono logi wpłat i wypłat ujęte w pliki związane z datami od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r., przecież wpisuje się w wymowę pierwszych wyjaśnień oskarżonego W. J., który w nich też podał, że miał wiedzę o grach urządzanych w lokalu przed 31 sierpnia 2017r. i z tego powodu do lokalu przyszedł w dniu kontroli i grał w gry hazardowe na tablecie, który wcześniej został zakredytowany.

Nie budzi wątpliwości hazardowy charakter gier urządzanych za pośrednictwem strony (...) W dniu kontroli przeprowadzono eksperyment z wykorzystaniem gier z tej strony, które były już zakredytowane na potrzeby prowadzenia gier przez W. J.. I oczywistym jest, że skorzystanie z gier z tej strony w tamtym

czasie, przy wykorzystaniu każdego urządzenia typu komputer, laptop, tablet, to powodowało, że na każdym z tych urządzeń grało się w takie same gry pochodzące ze strony (...) jak te w które grał W. J. w dniu 31 sierpnia 2017r. i których charakter wynikał z opinii biegłych oraz przeprowadzonego eksperymentu (stąd nie podlegał uwzględnieniu zarzut obrońcy W. J. iż nie można było określić jakie gry o jakim charakterze znajdowały się na stronie (...) w dniu 31 sierpnia 2017r.) . Dlatego przeprowadzenie eksperymentu tylko na jednym urządzeniu pozwalało na logiczne wnioskowanie o taki samym charakterze gier osób które korzystały ze strony (...) na innych urządzeniach, co wynikało z opinii biegłych informatyków, a gdy z odczytanych danych z zatrzymanych urządzeń wynikało urządzenie gier za pośrednictwem strony (...) z ich wykorzystaniem od 19 maja 2017r. do dnia kontroli w dniu 31 sierpnia 2017r., to można z tego było wnioskować o dłuższym czasie urządzania gier hazardowych za pośrednictwem strony (...) i o tym, że nie tylko 31 sierpnia 2017r., ale i wcześniej na stronie tej znajdowały się gry o charakterze wynikającym z eksperymentu z 31 sierpnia 2017r. Przy czym w treść takiej opinii wpisywały się też zeznania funkcjonariuszy przeprowadzających kontrolę i eksperyment na uruchomionym tablecie w dniu 31 sierpnia 2017r. A w świetle tego nie można się zgodzić ze skarżącymi iż eksperyment procesowy i inne dowody nie wskazują, że w barze (...) prowadzone były gry o charakterze hazardowym, gdyż wymowa dowodów obciążających o tym przekonuje. Należy też podkreślić, że na tabletach

zbadanych przez biegłego M. G. ujawnił on aplikację (...), która służyła do czyszczenia historii danego tableta i była systematycznie uruchamiana, a zainstalowanie i uruchamianie tej aplikacji również wskazuje na to, że osoby dysponujące tabletami zdawały sobie sprawę z tego, że tablety te są używane do urządzania gier hazardowych i by to ukryć korzystano z takiej aplikacji. A wobec tego urządzając gry o stwierdzonym opiniami biegłych charakterze to liczyli się oni z tym, że uczestniczą w nielegalnych działaniach, bo gdyby nie mieli nic do ukrycia, a urządzenia miałyby tylko służyć np. do odczytu wyników sportowych, to nie byłoby potrzeby aby często i systematycznie „czyścić historię” danego urządzenia komputerowego.

Co prawda świadek T. M. twierdził, że urządzenia te znalazły się w barze dzień przed kontrolą i służyły klientom baru do sprawdzania wyników sportowych, ale sąd I instancji słusznie uznał, z uwzględnieniem ww danych, że nie można było dać im wiary. Ponadto też choćby pierwsze wyjaśnienia oskarżonego W. J. (który wyraźnie mówił o użyciu tableta do grania na nim a nie do sprawdzania na nim wyników sportowych), opinie biegłych, a w szczególności opinia biegłego M. G., dot. odczytanych danych z tabletów S. i laptopa L., a także okoliczności kontroli z 31 sierpnia 2017r., temu przeczą. Skoro bowiem na tabletach marki S. były zainstalowane przeglądarki internetowe, w których były dodane zakładki do strony (...) z którymi łączono się od 19 maja 2017r. do 31 sierpnia 2017r., a wręcz jedyną uruchamianą stroną na 4 z 5 tabletów była tylko ta strona

(...) a nie strony z wynikami sportowymi, to zeznania T. M. nie mogły być uznane w tym zakresie, w którym przeczyły ww dowodom, za wiarygodne. Również na laptopie L. (wbrew twierdzeniom obrońcy B. S. zawartymi w apelacji autorstwa tego obrońcy) też ujawniono, że łączył się ze stroną (...) a także stwierdzono logi wpłat i wypłat ujęte w pliki związane z datami od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r. A wobec takich danych odczytanych z ww urządzeń, to nie można było też dać wiary wyjaśnieniom oskarżonych B. S. i K. M., że zatrzymane urządzenia miały mieć funkcje „kafejki internetowej” i że K. M. pomogła się W. J. zalogować na adres strony, którą on jej dał na karteczce, bo przeczą temu odczytane historie dostępu do strony (...) z których wynika, że W. J. nie musiał dawać żadnej karteczki z adresem tej strony, bo 4 na 5 tabletów wręcz tylko służyło do łączenia się i to od 19 maja 2017r. ze stroną (...) z której oskarżony gracz korzystał w czasie kontroli.

A w świetle ww dowodów i okoliczności rozpatrywanych we wzajemnym powiązaniu i z zastosowaniem zasad doświadczenia życiowego wynika, że zatrzymane urządzenia nie służyły do przeglądania wyników sportowych lub celów „kawiarenki internetowej” ale do uruchamiania na nich gier o charakterze losowo-komercyjnym a więc gier hazardowych, a wręcz 4 z 5 tabletów to służyło tylko temu celowi by łączyć się ze stroną (...) A wobec tego oceniając materiał dowodowy z zastosowaniem zasady z art. 7 kpk, to nie było podstaw by dać tylko wiary wyjaśnieniom oskarżonych z rozprawy czy tylko okolicznościom które miały służyć

do uwolnienia oskarżonych od zarzutów a wynikających np. z zeznań T. M..

Należy jedynie podkreślić, że sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu słusznie zauważył, że nie zdołano przebadać komputera marki T., bo nie dokonano odczytu danych z tego komputera. Jednak wobec tego należało wnioskować, że nie uzyskano dowodów by to konkretne urządzenie służyło do urządzania na nim gier o charakterze losowym i komercyjnym ze strony (...) jak to ustalono opiniami biegłych wydanymi po zbadaniu pozostałych urządzeń. Dlatego – w ocenie sądu odwoławczego-nie można było tylko na podstawie samego faktu, że skoro na innych urządzeniach, które biegli zbadali urządzono gry ze strony (...) wnioskować, że i urządzenie T. do tego służyło, bo tego nie potwierdzono badaniem urządzenia. Dlatego, skoro nie można było wykazać badając to urządzenie, by i to urządzenie służyło do urządzania na nim gier hazardowych, to należało wyeliminować je z opisu czynów przypisanych oskarżonym w pkt. I i III wyroku, a w konsekwencji z pkt. IV zawierającego wyliczenie dowodów podlegających przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

Natomiast nie było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w pozostałym zakresie, skoro w świetle zgromadzonych dowodów, to można było uznać za udowodnione że w dniach od 19 maja 2017r. do 31 sierpnia 2017r. w lokalu (...) przy ul. (...) w O. B. S. urządzał gry na automatach z wykorzystaniem 5 urządzeń typu (...) i laptopa L., a K. M. mu w tym pomagała, zaś W. J. w dniu 31 sierpnia 2017r. uczestniczył

w grach hazardowych na jednym z urzędzeń S..

Trzeba zaznaczyć, że opisany relacjami funkcjonariuszy celnych przebieg kontroli z 31 sierpnia 2017r. może pośrednio wskazywać na świadomość oskarżonych, a w szczególności B. S., co do nielegalnego charakteru gier hazardowych przeprowadzanych z wykorzystaniem zatrzymanych urzędzeń. Bowiem gdyby B. S. był przekonany iż prowadzi tylko kafejkę internetową i że klienci pobierają z baru urzędzenia tylko do przeglądania stron z wynikami, a więc że nie organizuje gier hazardowych wbrew przepisom ustawy z 19.11.2009r. o grach hazardowych, to nie miałby powodu by w czasie kontroli pojawiać z adwokatem, który to adwokat nie tylko reprezentował B. S., ale natychmiast zaoferował swoje usługi pozostałemu oskarżonemu tj. graczowi i barmance, co spowodowało, że W. J. – po konsultacji- zaczął się wycofywać z wcześniejszych twierdzeń i skarżyć na spożycie alkoholu (gdy wcześniej tego nie robił, a szklanka z napojem była pełna), a więc zmieniać swoje relacje w sposób korzystny dla B. S., sugerować, że wcześniejsze były rezultatem spożytego alkoholu, złego samopoczucia.

Udział K. M. w popełnieniu przypisanego jej czynu, można było ustalić w oparciu o zeznania funkcjonariuszy służby celnej oraz czynność eksperymentu. W trakcie eksperymentu, co wynika z nagrania tej czynności W. J. opisywał, że dał barmance pieniądze na uruchomienie gry, a na pytanie czy barmanka wypłacała wygrane skinął głową, co opisał słyszany na nagraniu funkcjonariusz. Mimo więc

tego, że na nagraniu eksperymentu nie widać oskarżonego kiwającego głową, to okoliczność tą przyznali przesłuchani funkcjonariusze i wynika ona z nagrania. Natomiast w świetle tych dowodów zaprzeczenie przez W. J. by kiwnął głową na pytanie funkcjonariusza należy uznać za wynikające z przyjętej przez niego na rozprawie linii obrony, tym bardziej, że w wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego też podał, że dał 50zł kelnerowi albo kelnerce i że za drinka płacił osobno. Niebagatelne znaczenie miały dla ustalenia winy oskarżonych dot. zdarzenia z 31 sierpnia 2017r. miały też opinie biegłego A. C., przy czym oczywiście tylko w zakresie dot. badania gier na tablecie S. w oparciu o nagranie z eksperymentu z dnia 31 sierpnia 2017r. O ile bowiem rację ma obrona w apelacjach iż opinie biegłego A. C. w pozostałym zakresie nie były zbyt przydatne, to nie można kwestionować wartości opinii tego biegłego co do ww okoliczności. Należy przyznać, że biegły A. C. nie zbadał zatrzymanych urządzeń stąd jego domniemanie iż charakter gier na innych urządzeniach był taki sam jaki wynikał z ocenionego przez niego eksperymentu przeprowadzonego tylko na 1 tablecie, było tylko domniemaniem a nie ustalonym opinią faktem. Trzeba jednak podkreślić, że doszło przecież do dopuszczenia przez sąd I instancji dowodu z opinii biegłego M. G., który badał wszystkie zatrzymane w sprawie urządzenia w postaci tabletów, laptopów i telefonu komórkowego. A już opinie obu tych biegłych, w sytuacji gdy opinia M. G. potwierdziła, w wyniku zbadania przez tego biegłego zatrzymanych urządzeń (poza zbadaniem laptopa T., którego zbadać się nie udało) , że przy ich użyciu łączono się

ze stroną (...) tj. stroną która oferowała gry, których charakter zbadano już w czasie eksperymentu z 31.08.2017r., co opisał i ocenił w opinii też biegły A. C. w sposób zbieżny z biegłym M. G.. Treść opinii ww biegłych świadczy o tym, że badali oni charakter gier oferowanych na stronie (...) w oparciu o przebieg dwóch gier z tej strony przeprowadzonych w trakcie eksperymentu z 31 sierpnia 2017r., co udokumentowano nagraniem i protokołem z tej czynności, a to we wzajemnym powiązaniu pozwalało na wywiedzenie wniosków o hazardowym charakterze tych gier na ww stronie zaprezentowanych przez sąd I instancji. I to nawet jeżeli ww strona nie znalazła się w rejestrze domen służących do oferowania gier hazardowych.

Należy bowiem zwrócić uwagę, że o hazardowym charakterze gier przesądza to, że miały one charakter losowy i komercyjny, a nie wpisanie ich do rejestru. Bowiem o ile ustawa z 15 grudnia 2016r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw zobowiązała w art. 15f. 1. Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do prowadzenia rejestru domen służących do oferowania gier hazardowych niezgodnie z ustawą, to ww przepisy ustawy z 15 grudnia 2016r. miały głównie na celu eliminowanie domen internetowych, z wykorzystaniem których urządzane są czy były nielegalnie gry hazardowe. Natomiast nawet brak wpisania danej domeny do tego rejestru (który przecież następował po zbadaniu charakteru gier na danej domenie i zgromadzeniu wystarczającego materiału do uzasadnienia takiego wpisu do

rejestrze domen, co wymagało czasu, tym bardziej, że zmiana ustawy weszła w życie w 2017r.) nie powodowało automatycznie tego, że z tej tylko przyczyny (czyli braku wskazania danej domeny w rejestrze) można było oferować z naruszeniem innych przepisów ustawy o grach hazardowych gry hazardowe poza kasynem, bez zezwolenia. A charakter strony (...) i gier tam oferowanych był badany na dzień kontroli tj. 31 sierpnia 2017r. co wynika z przeprowadzonego tego dnia eksperymentu i opinii biegłych. Dlatego argumenty z apelacji odnoszące się do braku wpisania domeny do ww rejestru czy tego że biegli mogli badać stronę (...) w stanie w jakim była na długo przed zatrzymaniem tabletów do niniejszej sprawy są gołosłowne w sytuacji, gdy gry oferowane na tej stronie w dnia 31 sierpnia 2017r.obrazował materiał dowodowy zabezpieczony w sprawie w formie protokołu eksperymentu, dokumentacji fotograficznej i nagrania z eksperymentu.

Obrońcy oskarżonych podnosili też, że nie można było w ustaleniach faktycznych przyjąć komercyjnego charakteru gier, gdy kwestia wypłaty wygranych przez obsługę baru była niejasna, gdy opisane przez funkcjonariuszy celnych potwierdzenie tej okoliczności miało być tylko potwierdzone gestem przez oskarżonego W. J. na zadane mu w trakcie eksperymentu pytanie. Trzeba jednak zaznaczyć, że o komercyjnym charakterze danej gry może też świadczyć możliwość uzyskania wygranych rzeczowych, czyli możliwość wykorzystania zdobytych punktów w dalszej grze (co w opinii potwierdził w odniesieniu do gier ze strony (...) biegły M. G.), a nie

tylko kwoty wygranych wypłacanie graczom przez obsługę klubu. Przy czym jeszcze raz należy wskazać na zeznania funkcjonariuszy celnych w powiązaniu z zapisem eksperymentu, które wskazują na to, że W. J. gestem potwierdził, w odpowiedzi na zadane mu pytanie, że ewentualna wygrana miała być wypłacana przez obsługę baru (co opisano w protokole oględzin płyty DVD+R04.04.2018r i zawartego na niej zapisu z eksperymentu z 31.08.2017r. , przy czym w protokole zawarto zapis sugerujący, że na nagraniu widać gest grającego, gdy faktycznie z nagrania wynika, iż to funkcjonariusz prowadzący eksperyment skomentował, że na pytanie o to czy wygrana była wypłacana w barze, to pytany o to gracz- W. J. potwierdził to skinieniem głową, przy czym gracza na tym nagraniu nie widać), co jest przecież też spójne z ujawnieniem przez biegłego M. G. na laptopie L. logów nie tylko wpłat, ale i wypłat, które to logi pokrywają się z historią prowadzonych gier ze strony (...) na zabezpieczonych tabletach , zaś i wiadomości sms z telefonu komórkowego S. wskazują na pochodzenie ich ze strony (...) i przedstawiają wartości nie tylko wpłat ale i wypłat. A dane z opinii biegłego M. G. przekonują o komercyjnym charakterze gier hazardowych, nawet jeżeli „naoczno” dokonywania wpłat i wypłat nie dokumentuje eksperyment procesowy przedstawiający przebieg gry hazardowej. A skoro tablety nie miały zamontowanych urządzeń do wypłaty wygranych, to logiczny jest wniosek o udziale obsługi baru w wypłacie takich wygranych, gdy wypłata wygranych nie wynikała tylko z „potaknięcia” W. J. na pytanie funkcjonariusza w trakcie

eksperymentu, ale przede wszystkim z ujawnionych opinią biegłego M. G. wielu logów wypłat na zatrzymanych w barze (...) urządzeniach.

Należy też zwrócić uwagę na pierwsze wyjaśnienia W. J. w których potwierdził, że grał na tablecie, co przeczy tezom z apelacji, że tablet miał służyć tylko do przeglądania wyników sportowych. Trzeba też zauważyć, że gra na tablecie z 31.08.2017r. na którym grał oskarżony w gry na stronie (...) nie miała też charakteru gry demo. Widać bowiem wyraźnie na nagraniu z eksperymentu i dokumentacji fotograficznej, że gra była zakredytowana i przeprowadzenie gry powodowało zmiany w kwotach ujawnionych na ekranie, a więc gra miała charakter realny i komercyjny, a nie jak podnosili skarżący i oskarżeni na rozprawie- gry demo, „wizualnej” , w które można było grać bez „doładowania” czy zakredytowania.

Ponadto i biegli A. C. i M. G. w swoich opiniach wskazali jaki był charakter gier oferowanych przez stronę (...) i wskazane tymi opiniami stwierdzenie charakteru losowego i komercyjnego nawiązywało wyraźnie do sformułowania użytego w opisach czynów dot. art. 2 ugh.

Nie można było skutecznie stawiać zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych odwołując się do tego, że oskarżeni nie przyznali się do winy i że pracownicy baru nie potwierdzili by oferowano na tabletach możliwość gry w gry hazardowe. Sąd bowiem dowody te słusznie uznał za niewiarygodne, gdyż nie poddawały się one pozytywnej weryfikacji w świetle doświadczenia życiowego i zasad logiki, a także co do pewnych

szczegółów były niespójne. Bowiem M.M., M.K. zeznawali tylko o 1 laptopie, który służył do „robienia grafików” i podali że w barze nie było innych tabletów czy laptopów, również N. R. zeznawała o 1 laptopie który według jej zeznań służył do odtwarzania muzyki, a zeznania te są sprzeczne z bezspornym wynikiem przeszukania i ujawnieniem w lokalu wielu urządzeń typu tabletu i laptopy. Natomiast T. M. zeznawał o 1 laptopie, który służył do sterowania głośnością w lokalu, przy czym przyznał, że w lokalu były też tablety i laptopy udostępniane klientom , żeby mogli ono sprawdzać wyniki sportowe, statystyki, bez opłat. Jednak ta ostatnia okoliczność nie została potwierdzona zeznaniami innych pracowników baru, gdyż zaprzeczyli oni by jakieś urządzenia typu tablety lub laptopy były udostępniane klientom baru. A wobec takich sprzeczności w relacjach pracowników baru, to ich zeznania trudno uznać za wiarygodne. Przede wszystkim to zeznania pracowników baru oraz wyjaśnienia oskarżonych z rozprawy nie mogły służyć do uznania ich w całości za wiarygodne i do uniewinnienia oskarżonych, gdyż stały one w sprzeczności z wynikiem badań zatrzymanych urządzeń (poza niezbadanym laptopem T.) wynikającym z opinii biegłego G., wymową przeprowadzonego eksperymentu i sporządzonej dokumentacji fotograficznej oraz w świetle zeznań funkcjonariuszy celnych. A te ostatnie dowody we wzajemnym powiązaniu to powodowały, że twierdzenia pracowników baru dot. tego, że tablety miały służyć do sprawdzania wyników sportowych czy innych stron (w sytuacji gdy odczytano iż 4 z 5 tabletów łączyło się tylko ze stroną (...) oferującą

gry o charakterze hazardowym), czy że urządzenia trafiły do baru dopiero 30 sierpnia 2017r.(gdy historia używania strony (...) na nich datuje się od 19 maja 2017r.) , że w lokalu był tylko jeden laptop służący tylko do robienia grafików dyżurów czy tylko odtwarzania muzyki (gdy biegły M. G. w opinii opisał do czego faktycznie służyły przebadane przez niego urządzenia) nie mogły być uznane za wiarygodne i służyć wykazaniu braku zawinienia oskarżonych. Stąd powołanie się przez skarżących na takie dowody-relacje pracowników oskarżonego B. S. (którzy – co jest oczywiste w świetle doświadczenia życiowego, to nie chcieli swoimi relacjami „pograżyć” pracodawcy by nie tracić szans na pracę w małym mieście, w którym trudno o zatrudnienie) czy wyjaśnienia oskarżonych z rozprawy, były wręcz sprzeczne z obiektywną treścią odczytaną z zabezpieczonych urządzeń przez biegłego M. G., to nie mogły spowodować przyjęcia błędu w ustaleniach faktycznych.

Bezsporne jest, że zatrzymane urządzenia należały do podmiotu reprezentowanego przez B. S. (o czym świadczy choćby treść zażaleń na czynności w postępowaniu przygotowawczym). Za pośrednictwem tabletów łączono się ze od 19 maja 2017r. do 31 sierpnia 2017r. stroną (...) oferująca gry hazardowe. Po przebadaniu laptopa L. też stwierdzono na nim logi wpłat i wypłat ujęte w pliki związane z datami od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r. oraz i to, że łączył się że on stroną (...) Zbadano też telefon komórkowy i analiza danych z tego telefonu w powiązaniu z logami na innych zatrzymanych urządzeniach, co podkreślił w

opinii biegły M. G. wskazuje, że smsy dot. konkretnych danych o wpłatach pokrywały się datą i czasem z doładowaniem po której uruchamiano na urządzeniach gry typu slot ze strony (...). A wobec tego i zatrzymane tablety S. a także laptop L. oraz telefon komórkowy podlegały przypadkowi, w tym telefon jako przedmiot służący i przeznaczony do popełnienia przestępstwa skarbowego, bo nie było możliwości doładowania punktów z poziomu tabletu. Natomiast odwołanie się w apelacji tylko do okoliczności, że na laptopie L. stwierdzono logi wpłat i wypłat od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r. nie mogło, wobec wymowy innych ww dowodów, doprowadzić do przyjęcia, że oskarżeni uczestniczyli w organizowaniu gier hazardowych tylko w okresie od od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r., bo skoro za pośrednictwem tabletów łączono się od 19 maja 2017r. do 31 sierpnia 2017r. ze stroną (...) to oczywistym jest to, że musiano wcześniej w całym tym okresie zakredytować otwarcie takiej strony z grammi za pośrednictwem innego urządzenia.

Pomimo, że w sprawie pojawiła się wersja o wykorzystaniu zatrzymanych urządzeń w ramach kafejki internetowej, to taka wersja jest w oczywisty sposób sprzeczna z wnioskami, które należało wywieść z treści dowodów obciążających, w tym opinii biegłego M. G. i też nie podlega uwzględnieniu. Dodatkowo należy zauważyć, że trudno przyjąć, w świetle doświadczenia życiowego, by oskarżony B. S. kupował kilka urządzeń komputerowych tylko celem prowadzenia na nich nieodpłatnej „kafejki internetowej”. Bowiern przedsiębiorstwa typu

„kafejki internetowe” działały w ten sposób, że udostępniano w nich dostęp do sieci internetowej za pośrednictwem znajdujących się w kafejce urządzeń komputerowych, ale odpłatnie, najczęściej po ustalonej stawce za godzinę użytkowania. A według wyjaśnień B. S. to urządzenia w lokalu (...) przy ul. (...) w O. miały być wypożyczane za kaucją, która miała podlegać w całości zwrotowi przy zwrocie urządzenia, co czyni całe przedsięwzięcie nieopłacalnym dla właściciela, który musiał wyłożyć środki na zakup wielu urządzeń, zapewniać też możliwość ich ładowania, a trudno by to czynił bez perspektywy opłacalności takiego działania, a nadto stanowi dodatkowy argument – poza treścią odczytanych danych z zatrzymanych urządzeń- za uznaniem wersji o „kafejce internetowej” czy udostępnianiu tabletów klientom lokalu za zwrotną kaucją jako niewiarygodnej.

Dlatego zachodziły podstawy do przyjęcia, że materiał dowodowy obciążający oskarżonych nie został oceniony jako wiarygodny z naruszeniem art. 7 kpk.

Oparcie się zaś przez obrońców tylko na wybranych dowodach korzystnych dla oskarżonych czy okolicznościach o takim charakterze, to nie mogło doprowadzić do osłabienia wymowy dowodów obciążających, które we wzajemnym powiązaniu stanowiły logiczny i wiarygodny materiał dowodowy i dawały podstawy do przypisania oskarżonym czynów takich jak w zaskarżonym wyroku, jedynie przy eliminacji laptopa T..

Trzeba też dobitnie wskazać, że obraza przepisów procesowych

<p>może stanowić podstawę zarzutu odwoławczego, ale tylko wówczas, gdy zarzucane uchybienie mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, co wymaga ustalenia związku pomiędzy uchybieniem a treścią zaskarżonego orzeczenia. A w niniejszej sprawie nie takiego wniosku sformułować nie można, gdyż zaskarżone orzeczenie- poza wskazaniem w treści rozstrzygnięć laptopa T.- należało uznać za słuszne i trafne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych</p> <p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn dla których zarzuty obraży przepisów postępowania, jeżeli mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, nie podlegały uwzględnieniu.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Wbrew zarzutom z apelacji obrońców oskarżonych to zebrany materiał dowodowy zawierał takie dowody i wynikające z nich okoliczności obciążające, które pozwoliły na ustalenie winy oskarżonych w zakresie przypisanych im czynów, zaś okoliczności i argumenty podniesione w apelacjach były niewystarczające do uwzględnienia wniosków końcowych o uniewinnienie oskarżonych lub o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania sądowi I instancji.

Oczywistym i logicznym jest, że osoby naruszające przepisy o grach hazardowych nie dochowują warunków wynikających z ustawy o grach hazardowych, w tym np. oficjalnie nie prowadzą działalności w zakresie organizowania gier na automatach, nie starają się o koncesję czy zezwolenie na organizowanie takich gier, nie rejestrują urządzeń do gier, by nie realizować zobowiązań wobec budżetu państwa z tytułu organizowania takich gier. A w świetle tego brak wskazania w danych identyfikacyjnych i wydruku KRS spółki z o.o. (...) by spółka ta prowadziła działalność w zakresie organizowania gier nie może służyć do wykazania, że oskarżony B. S. tj. Prezes tej spółki nie popełnił przypisanego mu czynu. Ponadto należy skarżącemu wskazać, że na stronie 3 w pkt. 4 pisemnego uzasadnienia sporządzonego na formularzu, to przywołany wydruk KRS i dane identyfikacyjne i adresowe organizacji odnoszą się do opisu działalności prowadzonej przez spółkę (...), miejsce wykonywania

tej działalności i wskazanie prezesa tej spółki jako osoby uprawnionej do jej reprezentowania. Przy czym mimo, że w dalszym ciągu „faktu uznanego za udowodniony” w pkt. 4 opisano działalność B. S. w organizowaniu gier hazardowych w 2017r. z wykorzystaniem urządzeń służących do łączenia się ze stroną i4bet.com z grami hazardowymi, ale poza przywołaniem wydruku z KRS i danych identyfikacyjnych i adresowych organizacji, to nie wskazano innych dowodów, to przecież w dalszych częściach pisemnego uzasadnienia na formularzu wskazano i omówiono inne dowody które te okoliczności wykazywały i oceniono wiarygodność dowodów. Powołanie się zaś w apelacji B. S. tylko na treść pkt. 4 pisemnego uzasadnienia na formularzu i dowody tam wskazane, to wobec wymowy innych dowodów obciążających oskarżonych, w tym i B. S., które zostały przywołane w dalszej części uzasadnienia na formularzu, to nie można było uwzględnić zarzutu, że sąd I instancji nie miał podstaw do przyjęcia ustalenia dot. B. S. a opisanego na stronie 3 w pkt. 4 pisemnego uzasadnienia wyroku.

Nie podlegał uwzględnieniu argument z apelacji obrońcy B. S., że dowody w postaci protokołu z czynności służby celno-skarbowej, z przesłuchania funkcjonariuszy czy opinii biegłych mają charakter poszlakowy i mogą co najwyżej świadczyć o istnieniu technicznej możliwości uczestniczenia w grach online w pubie (...)na urządzeniach typu tablet, gdy możliwość taka istnieje w zasadzie na każdym urządzeniu zdolnym do uruchomienia aplikacji zainstalowanej w urządzeniu lub na serwerze. Bowiern w wyniku

zbadania przez biegłego M. G. zatrzymanych urządzeń w postaci tabletów i laptopa L., telefonu komórkowego (nie udało się tylko zbadać laptopa m-ki T.) to ustalono, że na urządzeniach zainstalowane były przeglądarki internetowe, ale w przeglądarkach jedyną uruchamianą stroną była to strona (...) zresztą strona ta była ustawiona jako strona domyślnie ładowana podczas uruchamiania przeglądarki, a w okresie od 19.05.2017r. do 31 sierpnia 2017r. na poszczególnych tabletach stroną (...) wyświetlano od 2735 do 5249 razy, łącznie na 5 tabletach w ww okresie wyświetlano ją ponad 19 tysięcy razy (19.069). Ze stroną tą łączono się też z wykorzystaniem komputera marki L. (co wynika z opinii biegłego M. G., a wobec tego nie ma racji obrońca B. S. zarzucając sądowi I instancji że błędnie przyjął, iż urządzania gier B. S. dokonywał także za pośrednictwem laptopa L.), a dane dot. tej strony ujawniono na telefonie komórkowym S.. Stąd dane odczytane z urządzeń przez biegłego M. G. jasno przekonują, że zatrzymane urządzenia służyły faktycznie a nie tylko teoretycznie do urządzania przy ich użyciu gier hazardowych. Ponadto i wynik eksperymentu i przebieg kontroli z 31.08.2017r. opisany w protokole, zapisany na płycie CD, zeznania funkcjonariuszy celnych oraz opinie biegłych (przy czym należy zgodzić się z obroną, że opinia biegłego A. C. nie mogła zostać uwzględniona co do wszystkich zatrzymanych tabletów, skoro biegły ten badał tylko charakter gier na jednym tablecie tj. tym którego w dniu 31.08.2017r. grał oskarżony W. J. i na którym tego dnia przeprowadzono eksperyment, przy czym w tym zakresie dot. gier z eksperymentu z 31.08.2017r. to opinia A.

C. podlegała uwzględnieniu, tym bardziej, że była spójna z zeznaniami funkcjonariuszy celnych i opinią biegłego M. G.), a w szczególności opinia M. G. na tle danych odczytanych z zatrzymanych w lokalu (...) urzędzeń, to wskazują wyraźnie, że na stronie (...) oferowano gry hazardowe tj. organizowane w celach komercyjnych (bo korzystanie z gier musiało być poprzedzone zasileniem konta, w grach była możliwość prowadzenia kolejnych gier przez wykorzystanie wygranych zdobytych we wcześniejszych grach) oraz o charakterze losowym (bo wynik gry zależał od przypadku). Cechy tych gier oferowane przez stronę (...) wynikały więc z tych dowodów, a nie tylko- jak to opisał w apelacji obrońca B. S.- z zapoznaniem się przez biegłych z „aplikacjami domeny (...) na długo przed zatrzymaniem tabletów w niniejszej sprawie, przy czym i informacje biegłych dot. tej strony z innych spraw i wynikające z dowodów w niniejszej sprawie były tożsame, co przekonuje iż wykazano tym, że w czasie czynu przypisanego oskarżonym strona (...) oferowała gry hazardowe. I mimo, że obrona powołała się też na brak wpisania strony (...) do rejestru domen służących do oferowania gier hazardowych niezgodnie z ustawą, to sam brak wpisania tej strony do ww rejestru- wobec wymowy wyżej przywołanych dowodów świadczących o charakterze gier oferowanych za pośrednictwem tej strony- nie mógł posłużyć do wykazania, że gry oferowane na tej stronie nie były grami hazardowymi.

W opisach czynów zarzucanych i czynów przypisanych posłużono się określeniem iż oskarżeni brali udział w urządzaniu

lub uczestniczyli w grze na automacie w rozumieniu art. 2 ustawy o grach hazardowych i takie sformułowanie odwołujące się do tego przepisu wystarczająco charakteryzuje gry dot. oskarżonych. Bo z przepisu tego wynika, co stanowi gry losowe, co stanowi gry na automatach, które zalicza się do gier hazardowych. I tak grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości, zaś gry losowe są to takie gry w których przypadek musi być głównym czynnikiem przesądzającym o wyniku gry i taki charakter miały gry oferowane na stronie (...). Kolejną zaś przesłankę zakwalifikowania gry jako hazardowej jest możliwość uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej. A wygraną rzeczową jest również wygrana polegająca na możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a także możliwość rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze. A z opinii biegłego M. G. wynikało, że za zdobyte w grach ze strony (...) punkty można było przedłużyć grę lub rozpocząć nową. A to już wystarczyło do ustalenia, że gry oferowane przez stronę (...), w które grano na zatrzymanych urządzeniach (za wyjątkiem laptopa T., bo tego nie wykazano, skoro nie udało się zbadać urządzenia) były grami hazardowymi, które mogły być legalnie zarządzane tylko z

zachowaniem warunków ustawy z 19.11.2009r. o grach hazardowych. Natomiast okoliczność czy istniała możliwość uzyskania wygranej pieniężnej, wobec wykazania możliwości uzyskania wygranej rzeczowej, to miała charakter dodatkowego ustalenia.

Trzeba też podkreślić, że nie można było opierać się na okoliczności podnoszonej przez obronę, że gracz W. J. spożywał alkohol i że jego zachowanie w trakcie kontroli i eksperymentu było podyktowane tym i nagłą interwencją funkcjonariuszy celnych, stąd nie mogło służyć do czynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Z zeznań funkcjonariuszy wynikało bowiem w sposób spójny, że W. J. inaczej zachowywał się na początku kontroli, gdy szczerze opisał, że barmanka tj. oskarżona K. M. przyjęła od niego pieniądze za możliwość zagrania i zakredytowała urządzenie na którym W. J. grał w gry (co wskazywało na okoliczności ustalone przez sąd I instancji, a przeczy tezie z apelacji obrońcy B. S. by zachodziły podstawy do rozważenia „możliwości iż W. J. w grach online uczestniczył na własną rękę, posługując się jedynie wydanym mu przez obsługę lokalu tablecie”), które kontynuowano w czasie eksperymentu procesowego, a jego zachowanie zmieniło się po przybyciu B. S. z adwokatem, z którym W. J. porozmawiał, po czym dopiero wtedy zaczął skarżyć się na złe samopoczucie i spożyty alkohol, mimo, że nie robił tego wcześniej a na stole stała prawie pełna szklanka z napojem. A w świetle tych dowodów, to nie zaistniały podstawy by relacje W. J. sprzed rozmowy z adwokatem uznać za niewiarygodne, a oprzeć się tylko na tym, jak W. J. zachowywał się po rozmowie z

adwokatem. Ponadto opisywał on też, że słyszał o tym, że w barze można zagrać w gry i dlatego pojawił się w barze w dniu zdarzenia, a także przytaknął na pytanie dot. wypłat wygranych przez obsługę. A w świetle tego nie można było przyjąć, że W. J. grał w gry ze strony (...) na urządzeniu należącym do spółki, której Prezesem jest B. S., „na własną rękę”, by sam zakredytował gry, uruchomił tablet i to na stronie (...) bez żadnego w tym udziału barmanki K. M.. A w świetle takich okoliczności, uwzględniając w szczególności przebieg zarejestrowanego eksperymentu, który był kontynuacją gier rozpoczętych na tablecie przez W. J., a także pierwsze relacje oskarżonego, to zachodziły podstawy do przypisania W. J. czynu z art.109 kks.

Samo złożenie przez oskarżonych na rozprawie wyjaśnień, w których nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, nie mogło zostać uznane za uzyskanie wiarygodnych dowodów pozwalających na uniewinnienie oskarżonych. Bowiem ich relacje z rozprawy były sprzeczne z wymową wyżej omówionych dowodów obciążających, a także informacjami uzyskanymi od W. J. we wstępnej fazie kontroli z 31.08.2017r. czy częściowo wyjaśnieniami tego oskarżonego z postępowania przygotowawczego. Ponadto nie można było zgodzić się z tezą z apelacji obrońcy B. S. aby wyjaśnienia oskarżonych zostały w wiarygodny sposób potwierdzone zeznaniami pracowników klubu (...), gdyż logiczna analiza zebranych dowodów, w szczególności dane odczytane przez biegłego M. G. z zatrzymanych urządzeń (z wyjątkiem laptopa T.) oraz zasady

doświadczenia życiowego przeczą temu by urządzenia te służyły tylko w sposób sugerowany przez oskarżonych na rozprawie i ww świadków tj. do odczytu wyników sportowych, do robienia grafików dyżurów czy odtwarzania muzyki czy też dla celów „kafejki internetowej”.

Ponadto ujawnienie wielu urządzeń, na których doszło do ponad 19 tysięcy wyświetleń strony (...) z grami hazardowymi w przeciągu ledwie 3 i pół miesiąca czasu, to logicznie wskazuje na to, że taką dużą ilość wyświetleń musiało wygenerować wiele osób odwiedzających lokal B. S. i korzystających w tym lokalu z takiej możliwości. Ponadto skoro granie w gry z tej strony wymagało ich zakredytowania, a zakredytowanie odbywało się przy pomocy innego urządzenia, to samo odczytanie przez biegłego ze logi wpłat i wypłat z laptopa L. dot. okresu od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r. nie mogło, wobec wymowy innych ww dowodów, doprowadzić do przyjęcia, że oskarżeni B. S. i K. M. uczestniczyli w organizowaniu gier hazardowych tylko w okresie od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r., bo skoro za pośrednictwem tabletów łączono się od 19 maja 2017r. do 31 sierpnia 2017r. ze stroną (...) to oczywistym jest to, że musiano wcześniej w całym tym okresie zakredytować otwarcie takiej strony z grami za pośrednictwem innego urządzenia, którym w okresie od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r. był laptop L., a wcześniej inne urządzenie. Trzeba też zwrócić uwagę, że w załącznikach do opinii biegłego M. G. znajdują się logi wpłat i wypłat z urządzeń L. i telefonu S., które obejmują okres znacznie wcześniejszy niż od 21 sierpnia 2017r. do 31 sierpnia 2017r.

A B. S. jako dysponent zatrzymanych urządzeń, które (poza laptopem T.)- co wynika z ww obciążających dowodów- oraz dysponent lokalu w którym urządzano gry hazardowe z wykorzystaniem ww urządzeń, to słusznie został uznany za winnego popełnienia przypisanego mu czynu kwalifikowanego z art. 107§1kks i z art. 107d kks, skoro nie wypełnił wskazanych w opisie czynu wymogów ustawy o grach hazardowych by czynić to legalnie i zgodnie z przepisami ustawy.

Oskarżona K. M. była zaś pracownicą ww lokalu, która wydawała graczom tablety na których można było grać w gry ze strony (...) co należało logicznie wywieść gł. z opinii biegłego M. G., z której wynikał sposób opłacenia gry na tablecie S. przed podjęciem gry przez W. J., a także stwierdzenie, że aby prowadzić grę należało posiadać na stronie(...)konto z niezerowym licznikiem punktów, do którego należało się zalogować (uwagi te dotyczyły też innych zbadanych urządzeń, za wyjątkiem laptopa T.), gdy nie było możliwości doładowania punktów z poziomu tableta, gdyż odzyskana historia stron internetowych to wykluczała. Skoro zaś W. J. czy inny klient baru otrzymując tablet nie mógł go sam zakredytować, to wyraźnie wskazuje na rolę osób z obsługi lokalu, w tym oskarżonej K. M. (1) w pomocnictwie do urządzania gier na urządzeniach poprzez udostępnianie urządzeń z dostępem do strony (...) i pobieranie opłat służących do zakredytowania. Należy też zauważyć, że K. M. nie kwestionowała tego, że w czasie czynu pracowała w ww lokalu w barze, a wobec tego dopuściła się przypisanego jej czynu w ustalonym czasie, gdy na urządzeniach zatrzymanych w czasie

kontroli w dniu 31 sierpnia 2017r., które należały do spółki właściciela baru i pracodawcy oskarżonej tj. B. S. łączono się już z grami na stronie (...) od 19 maja 2017r. do 31 sierpnia 2017r. i to ponad 19 tysięcy razy co wskazuje na korzystanie z zatrzymanych urządzeń celem grania w gry ze strony (...) przez bywalców lokalu A w świetle doświadczenia życiowego skoro B. S. dysponował kilkoma urządzeniami oferującymi dostęp do gier hazardowych, które należało zakredytować przez rozpoczęciem gier, to ujawnione odczyty z tych urządzeń dot. czasu pozwalają na logiczny wniosek, że B. S. nie uczynił tego sam, ale urządzając gry hazardowe na wielu urządzeniach, które udostępniał klientom baru, działał też za pośrednictwem obsługi lokalu, w tym K. M.. Zresztą W. J. w pierwszych wyjaśnieniach wskazał na posiadane informacje o możliwości gier w tym lokalu, które w tym względzie powziął przed wizytą w barze w dniu 31 sierpnia 2017r., co logicznie potwierdza udział osób z baru (w tym K. M. i B. S.) w organizowaniu gier hazardowych przed datą kontroli z 31 sierpnia 2017r. Ponadto ujawnienie 7 urządzeń w lokalu, z których na 5 tabletach doszło do ponad 19 tysięcy wyświetleń strony (...) z grami hazardowymi w przeciągu zaledwie 3 i pół miesiąca czasu, to logicznie wskazuje na to, że taką dużą ilość wyświetleń musiało wygenerować wiele osób odwiedzających lokal B. S. i korzystających w tym lokalu z takiej możliwości, co musieli im zapewnić pracownicy lokalu, co też potwierdzał w pierwszych relacjach W. J.. Ponadto skoro granie w gry z tej strony wymagało ich zakredytowania, a zakredytowanie odbywało się przy pomocy innego

urządzenia niż tablet na którym grano np. laptopa lub telefonu komórkowego, które ujawniono za barem, co opisał w opinii biegły M. G. i co wynika z zeznań celników i protokołu przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną, to wskazuje na udział innych osób pomagających w urządzaniu gier hazardowych, w tym barmanki K. M. i to w okresie wynikającym z pkt. III wyroku. Przy czym mimo, że sąd I instancji w opisie czynu przypisanego K. M. nie zawarł okoliczności dot. dokonywania wypłat z wygranych (a gdy ustalił to, co wynika z pisemnego uzasadnienia, przy czym ustalenia te były prawidłowe, co omówiono wyżej), to już stwierdzenie pomocnictwa do urządzania gier na automatach w rozumieniu art. 2 ugh tj. gier hazardowych poprzez pobieranie opłat i udostępnianie urządzeń do gier było wystarczające do przypisania K. M. czynu takiego jak nastąpiło to w pkt. III zaskarżonego wyroku.

Oceniając zebrany materiał dowodowy sąd odwoławczy nie stwierdził więc by pewne niedostatki czy to rozważań sądu I instancji z pisemnego uzasadnienia wyroku na formularzu, pewne niedostatki użytych tam sformułowań, pominięcie dokładnego omówienia wszystkich dowodów czy też niezbyt fortunne zapisy zawarte w protokole oględzin płyty z zapisem eksperymentu procesowego, czy inne okoliczności wskazane w apelacjach obrońców, to w świetle pozostałych dowodów obciążających oskarżonych i wniosków jakie można z nich wywieść, mogły skutecznie doprowadzić do uwzględnienia zarzutów apelacyjnych obrazu przepisów postępowania, a w

<p>szczególności obrazy art. 7 kpk i w konsekwencji przekonać, że doszło do błędnych ustaleń faktycznych w sprawie, na podstawie których sąd wydał zaskarżone orzeczenie dot. odpowiedzialności karnej oskarżonych.</p> <p>Nawiązując zaś do zarzutu z uzasadnienia apelacji obrońcy W. J., że sąd I instancji w pkt. II wyroku błędnie skazał osobę nie W. J. tylko W. J., to kwestia ta została wyjaśniona w drodze wydania przez sąd odwoławczy w trakcie rozprawy apelacyjnej orzeczenia w trybie art. 105 kpk w zw. z art.113 kks o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej.</p>		
Wniosek		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych</p> <p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów obrazy przepisów postępowania i błędu w ustaleniach faktycznych, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia.		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
1.	Sąd odwoławczy analizując akta sprawy zauważył, że biegli nie zbadali laptopa marki T., gdyż – co wynika z opinii biegłego M. G.- nie udało się dokonać deszyfracji

	danych znajdujących się na partycji dysku ani ustalić hasła. Wobec tego nie można było ustalić czy laptop T. służył do urządzania gier hazardowych, w konsekwencji czego należało wyeliminować to urządzenie z opisu czynów z pkt. I i III oraz z rozstrzygnięcia o przypadku dowodów rzeczowych z pkt. IV wyroku.
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
z powodu braku dowodu by laptop marki T. służył do urządzania gier hazardowych	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Co do zasady cały zaskarżony wyrok, za wyjątkiem wyeliminowania z rozstrzygnięć z pkt. I, III i IV urządzenia T..	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Z powodu nie uwzględnienia zarzutów obraży postępowania czy błędów w ustaleniach faktycznych, które mogły mieć wpływ na treść wyroku, to nie podlegały akceptacji wnioski końcowe z apelacji obrońców o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych. Brak też było podstaw do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego jej rozpoznania sądowi I instancji, tym bardziej, że nie zaszyły przesłanki ku temu wymienione w art. 437§2 zdanie drugie kpk.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
pkt. I, III i IV poprzez wyeliminowanie z treści tych rozstrzygnięć urządzenia T.	

Zwięźle o powodach zmiany	
Dowodami zebranymi w sprawie nie można było ustalić czy laptop T. służył do urządzania gier hazardowych, w konsekwencji czego należało wyeliminować to urządzenie z opisu czynów z pkt. I i III oraz z rozstrzygnięcia o przypadku dowodów rzeczowych z pkt. IV wyroku.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. III	z uwagi na nieuwzględnienie zarzutów z apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych, mając na względzie korektę wyroku dokonaną tylko w oparciu o okoliczność dostrzeżoną przez sąd odwoławczy z urzędu, to kosztami za postępowanie odwoławcze obciążono oskarżonych w 1/3 części każdego z nich (art. 636§1i 2 kpk), ale przy zwolnieniu ich od opłaty (art. 17 ust.1i2 ustawy z 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych)

7. PODPIS